

Minister van Klimaat en Groene Groei
Mevrouw drs. S. van Veldhoven- van der Meer
Postbus 20401
2500 EK 's-Gravenhage

Den Haag, 14 juli 2026

Uw kenmerk : WJZ/106158659 / [KetenID: 29104]
Ons kenmerk : ACM/UIT/1073564
Onderwerp : ACM/26/202483 UHT wijziging Energieregeling en Regeling Garanties van Oorsprong

Geachte mevrouw Van Veldhoven – Van der Meer,

Op 15 juni 2026 ontving de ACM van u het verzoek om een uitvoerbaarheids- en handhaafbaarheidstoets (hierna: UHT) uit te voeren op de concept wijziging van de Energieregeling en de Regeling garanties van oorsprong.

Deze wijziging omvat enkele inhoudelijke wijzigingen van de Energieregeling en kleine aanpassingen en technische correcties aan zowel de Energieregeling als de Regeling garanties van oorsprong. In het voortraject heeft de ACM hierover ook contact met uw Ministerie gehad. In deze brief vindt u de conclusies van de UHT.

De ACM concludeert dat het onderdeel van de aan haar voorgelegde versie van de Energieregeling met betrekking tot terugleverkosten (Artikel I, onderdeel A & B) uitvoerbaar en handhaafbaar is, indien is voldaan aan de voorwaarden besproken in paragraaf 1.

Wel wijst de ACM erop dat de beoogde transparantie, begrijpelijkheid en vergelijkbaarheid van terugleverkosten¹ onvoldoende worden bereikt met de voorgestelde wijzigingen. De ACM adviseert het Ministerie wetgeving door te voeren die marktdeelnemers verplicht terugleverkosten per teruggeleverde kWh in rekening te brengen. De ACM bespreekt dit verder in paragraaf 2.

Met betrekking tot de overige wijzigingen van de Energieregeling (inclusief met betrekking tot multisites) en de aanpassing van de Regeling garanties van oorsprong concludeert de ACM dat deze uitvoerbaar en handhaafbaar zijn.

1. Uitvoerbaarheid en Handhaafbaarheid Terugleverkosten

De ACM concludeert dat de wijzigingen met betrekking tot terugleverkosten uitvoerbaar zijn indien de hieronder besproken aanpassingen gemaakt worden.

¹ Zie Toelichting, pp. 8-9 ("[Micro-ondernemers] hoeven waarschijnlijk minder tijd en moeite te besteden aan het begrijpen van terugleverkosten op de factuur en aan het vergelijken van nieuwe contracten. . . . Naar verwachting is dit een positief effect, omdat het eenvoudiger wordt voor burgers om de factuur te begrijpen en nieuwe contracten te vergelijken").

Ten eerste constateert de ACM dat de concept wijzigingen verwijzen naar “zelfopgewekte hernieuwbare” teruggeleverde elektriciteit, in lijn met de formulering in de Energiewet en het Energiebesluit. De ACM concludeert echter dat het onmogelijk is voor marktdeelnemers om het onderscheid te maken tussen teruggeleverde elektriciteit die zelfopgewekt en hernieuwbaar is en teruggeleverde elektriciteit die dit niet is. Om diezelfde reden is het voor de ACM niet mogelijk hier goed toezicht op te houden. De ACM vraagt het Ministerie daarom om deze adjectieven te schrappen.

Ten tweede constateert de ACM dat de definitie van terugleverkosten in de toelichting aangepast moet worden op twee punten. Terugleverkosten worden als volgt gedefinieerd:

Met de kosten met betrekking tot het terugleveren van zelfopgewekte hernieuwbare elektriciteit worden de kosten bedoeld *die de marktdeelnemer maakt* met betrekking tot het terugleveren van hernieuwbare elektriciteit door de actieve afnemer.²

Echter, gezien het doel van de wijzigingen, zouden deze logischerwijs moeten gaan over de terugleverkosten *betaald* door de actieve afnemer (in plaats van de kosten *gemaakt* door de marktdeelnemer als gevolg van terugleveren). Het zijn namelijk de kosten betaald door de actieve afnemer die begrijpelijk en vergelijkbaar moeten worden gemaakt voor de actieve afnemer, en die thuishoren op de factuur en bij de presentatie van de kosten en voorwaarden. Als de huidige definitie gehanteerd wordt zal dit afdoen aan de begrijpelijkheid voor de actieve afnemer, verwarring creëren bij marktdeelnemers met betrekking tot de vraag hoe aan deze verplichting voldaan kan worden, en daardoor ook het toezicht van de ACM bemoeilijken. De ACM vraagt het Ministerie de toelichting aan te passen en te verduidelijken dat het hier gaat om de terugleverkosten die de actieve afnemer betaalt en niet om de meerkosten die de marktdeelnemer maakt.

Daarnaast zou deze definitie van terugleverkosten duidelijk moeten maken dat kosten terugleverkosten kunnen zijn ongeacht hoe deze kosten worden genoemd of in rekening worden gebracht. Terugleverkosten worden momenteel bijvoorbeeld via de vaste leveringskosten in rekening gebracht, en het is belangrijk dat het duidelijk is dat de voorgestelde verplichtingen ook hierop van toepassing zijn. In dit geval zouden de terugleverkosten het verschil zijn tussen de vaste leveringskosten die de klant betaalt, en de vaste leveringskosten die de klant betaald zou hebben als hij geen zonnepanelen had gehad. Als dit punt niet verduidelijkt wordt kan de huidige definitie ook hier tot verwarring leiden en het toezicht van de ACM belemmeren. De ACM vraagt het Ministerie de toelichting aan te passen om ook dit punt met betrekking tot de definitie van terugleverkosten te verduidelijken.

2. Doeltreffendheid en Doelmatigheid Terugleverkosten

De ACM wijst erop dat de wijzigingen met betrekking tot terugleverkosten de doelen van transparantie, begrijpelijkheid en vergelijkbaarheid niet voldoende bereiken. Na deze wijzigingen kunnen marktdeelnemers nog steeds terugleverkosten op verschillende manieren in rekening brengen en presenteren in het contract.³ Hoewel marktdeelnemers terugleverkosten per kWh op de factuur zullen moeten vermelden, heeft dit enkel effect op de transparantie *achteraf* en bevordert dit de vergelijkbaarheid bij het afsluiten van een contract maar minimaal.

Op basis van haar eerdere onderzoeken heeft de ACM geconcludeerd dat terugleverkosten per teruggeleverde kWh in rekening brengen het meest wenselijk is.⁴ Wanneer alle leveranciers dit doen, creëert dit de beoogde transparantie, begrijpelijkheid en vergelijkbaarheid. Deze manier van terugleverkosten in rekening brengen minimaliseert daarnaast kruissubsidiëring, omdat een prijs per kWh het beste aansluit bij de daadwerkelijke hoeveelheid teruggeleverde energie en dus bij de kosten die de leverancier maakt.

² Toelichting, p. 5.

³ Toelichting p. 5 (“Het nieuwe artikel 2.2a verplicht de marktdeelnemer om actieve afnemers inzicht te geven in de wijze van het berekenen van de terugleverkosten, bij het presenteren van de kosten en voorwaarden met betrekking tot het terugleveren van zelfopgewekte hernieuwbare elektriciteit. Dit legt de bestaande praktijk vast. . . . De berekeningswijze kan op verschillende denkbare wijzen worden gepresenteerd. . . . Hoe de marktdeelnemer aan deze verplichting voldoet is afhankelijk van het type actieve afnemer en de gekozen berekeningswijze van de marktdeelnemer.”).

⁴ [Energemonitor ACM: Tariefswijziging variabele contracten per 1 juli goed moment om tarieven te vergelijken](#); [ACM Rapportage Terugleverkosten onder de loep \(KOBZ-3\) 17 december 2025](#); ACM/UIT/656339; [Besluit ACM/UIT/664047 12 december 2025](#), nr. 24.

Een aantal markdeelnemers loopt echter tegen juridische barrières aan wanneer zij terugleverkosten per kWh in rekening willen brengen in lopende contracten. De ACM adviseert het Ministerie daarom wetgeving door te voeren die markdeelnemers verplicht terugleverkosten per teruggeleverde kWh in rekening te brengen en daar gepast overgangsrecht in mee te nemen zodat, waar mogelijk, er een valide wettelijke basis is voor het wijzigen van lopende contracten.

3. Afsluiting

De ACM publiceert haar UHT twee weken na verzending van deze brief op de website van de ACM. De ACM dient hiervoor geen claim in, omdat al in de formatie is voorzien. De ACM vertrouwt erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd, maar is uiteraard beschikbaar voor nadere toelichting en vragen. Contactpersonen bij de ACM zijn (vertrouwelijk), die uw zaak in behandeling heeft, bereikbaar via (vertrouwelijk) en (vertrouwelijk), bereikbaar via (vertrouwelijk).

Hoogachtend,

Autoriteit Consument en Markt, namens
deze:

M.R. Leijten
bestuurslid